

Gidenlerin Ardından

– ÖmerKoç · 22 Nisan 2013

Bazı doğrular vardır,görünüşte yanlış, görünmeyenin ardında doğru olan.Hani acısı derinlere işlerken,hissiz ve yüzsüz davranışların resmini yansıttığın anlar..

İşte böyle bir anın anısı diyelim,birbirini çıkarsız sonunu düşünmemeksiniz sevenlerin anısı,Bir gün sevenlerden birinin sonunu düşünmesiyle anı haline gelen o büyük sevginin anısı!

Ayrı şehirlerde aynı duygulara sahip,ayrı hayallerde iki yürek kesişir birgün bir yerde,o kadar yakın hissederlerki birbirlerine kendilerini önce sıkı sıkıya bir dost sonra koparılamazcasına bir sevgili olu verirler,birinin eli kanasa diğerrinin yüreği kanayacak kadar birbirlerine bağlanırlar!

İkisine de koca şehirler dar gelir,kavuşmak için can atarlar.Bir gün an gelir sevgili derki dayanamıyorum sana geliyorum.Bunun heyecanı ikisinede can verir,günler geçmez,saatler geçmez,yollar bitmez her ikisinede.Ne şanslıdır bu iki saf tertemiz yüreğin buluşmasına şahitlik edecek şehir,sevgili şehre ilk adım attığı yerde sevgilisinin gözlerindedir sonunda kavuşmuşlardır,öyle bir sarılırlar ki suya kavuşmuşcasına çöller,göğe ulaşmışcasına yerler,hasret işte kavuşunca böylesine neşe verir,her ikiside öylesine sevinirlerki bu kavuşmaya, onlar için herşey bu kavuşmadan ibarettir,günlerce mutlu mesut saatler yaşarlar,sevgiyle, aşkla ,neşeyle dolup taşarlar.Gün gelir hayaller,umutlar,hayattan beklentilerini konuşurlar,birinin hayali alalade bir hayat eklemek kavgasıyla geçen bir ömür,birinin ki olmazsa olmaz denecek kadar olması gereken ve gerekirse uğruna herşeyin yıkılıp geçilebileceği bir beklentidir.Sevgili anlarki bu iki son mümkün değil bağdaşamaz,sevgilisinin emellerine kavuşabilmesi için canını, hayatını herşeyini feda etmesi gerekmektedir.Onu bu emellerinden mahrum etmemek için herşeye hazır olmalıdır!Başlangıçta da onu kendinden kurtarmasıyla başlaması lazımdır,çünkü onun idaallerine gölge olabilme ihtimali taşımaktadır,Herşeyin rengarenk olduğu bi anda ona veda etmek zorunda kalır,dili lal olur söyleyemez,yüreği paramparça olur söz geçiremez,onun için o kadar zordurki iki kelimeyi bir dudaktan düşüremez,ama bunu yapmak zorundadır,bütün cesaretini toplar ve ona içi kan ağlaya ağlaya ayrılmalıyız der,sevgili neye uğradığını şaşırır buna bir anlam veremez,neden sorar herşey güzel giderken neden der!Sevgili asılsız bin bir türlü yalanla neden söyler onu kırarcasını onu paramparça yaparcasına ,kendinden nefret ettirecek kadar yalan dolan sebepler sunar,sevgili ise bunları o istiyor diye onun canı yanmasın diye can sağlığına yorar ve yeterki sen mutlu ol diye kabul kılar.ikisindedi yüreği köz olur alev alev yanar,saat ayrılık vaktini vurur,koca şehir bu ayrılığa susar.Veda vakti gelir son kez sarılıp vedalaşırlar, ikisindedi yüzü güler son ana kadar,ayrılık otobüsü yanaşır perona,dakikalar kalmıştır ayrılığa,son kez sarılır iki sevgili mağrurdurlar fakat gururlu,sevgili biner ayrılık otobüsüne gitmek alalade yaşantısına devam etmek için,kalan kalır sevgilinin yaptığına kalleşlik dercesine ama ağlar için için,ayrılık otobüsü hareket eder,otobüsdeki sevgili çoktan içine akıtmıştır kanlı göz yaşını güler yüzle el sallayarak,kalan daha fazla saklayamaz göz yaşlarını akıtır gözünden,gidense bir kaç kilometre sonrasına kadar saklayabilir göz yaşlarını,sevgiliye ne zor gelir o ayrılığa uğurlanırken ardından dökülen bir kaç damla göz yaşı,en fazla bir kaç kilometre tutabilir oda göz yaşlarını,yol arkadaşı sorar neden bu

göz yaşı ,yolcu sevgili cevap verir umudadır bu göz yaşı,anlamaz bunu yol arkadaşı ,yol sonuna ve yıllar sonra bugüne kadar da devam eder bu göz yaşı,bazan gece bazende gündüz gizli gizli akar hala,kalan sevgili yıllarca ihanet sayar bu gidişi,bilmez gidişin ardındaki işi.nefret eder ondan iğrenir,düşündükçe ona karşı kinlenir.

Ve bir gün hayat gidene tekerrür ettirir geçmiş,sevgili sevgilinin şehrini seçmiştir gerçekleştirmek için hayallerini,kader onları yine bir otoparda kesiştirir,sevgili görür eski sevgilisini,dizleri tutmaz olur, bir köşeye çekilir bu kez giden kalanı yolcu edecektir gizli gizlide olsa, ne zormuş meğer seyretmek o gidişi,ne göz yaşı,ne nefes alıp vermek dindirir bu ateşi,öylece seyretmek,elin kolun bağlı dur gitme diyememek,öylesine acıymış ki!Sevgili yıllar sonra duyar onun hayallerinin gerçekleştiğini,duydukça da sevinir, onun haberi varmı bilmem bu yaşadıklarımından lakin mesudum onun hayallerine kavuşarak benden uzak mutlu yaşadığından!

Bazan diyorum ki ardımdan döktüğün göz yaşlarının bedelimi bu tatsız tutsuz hayatım!

Bazan da diyorum şuan ardımdan döktüğün göz yaşlarının sayesinde neşe dolu hayatın!

İşte hayat bazen böyledir kimine elemin ardından mutluluk,mutluluğun ardından elem verir,kimine de elem içinde mutluluk verir!

Ömer Koç

01 Temmuz 2012